

2.º Zonas de abastecemento que subministran entre 100 e 1.000 m³ por día (entre 500 e 5.000 habitantes abastecidos), antes do 1 de decembro de 2005.

3.º Zonas de abastecemento que subministran menos de 100 m³ por día (menos de 500 habitantes abastecidos), antes do 1 de decembro de 2006.

b) Os boletíns de análise, cuxa toma de mostra sexa en datas posteriores á entrada en vigor desta normativa, deberán ser cargados cun prazo de sete días naturais tras a elaboración do informe dos resultados analíticos, sen prexuízo da vía de transmisión prevista pola autoridade sanitaria autonómica no seu programa de vixilancia para as situacións de incumprimento.

Décimo terceiro. *Informes nacionais.*—Con base nos datos cargados no SINAC, a Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo elaborará e publicará un informe nacional correspondente a cada ano natural, dividido en dous tomos.

No primeiro semestre do ano publicarase o tomo I, referido aos datos do ano anterior sobre a calidade da auga de consumo humano, incumprimentos e laboratorios e, ao longo do segundo semestre, publicarase o tomo II, relativo ás zonas de abastecemento, infraestruturas e inspeccións sanitarias.

Décimo cuarto. *Boletíns de análise correspondentes ao período anterior á entrada en vigor desta norma.*

1. Os boletíns do ano 2003:

a) Os xestores das zonas de abastecemento que subministren máis de 1.000 m³ por día deberán introducir os datos correspondentes ao ano 2003 relativos á calidade da auga de consumo antes do 1 de xullo de 2005. Se fose necesario, deberán dar de alta os puntos de mostraxe utilizados durante o ano 2003.

b) No caso de non ser posible a introdución da totalidade dos boletíns de análise do ano 2003, os xestores das devanditas zonas comunicaranlle á autoridade sanitaria competente os motivos que impediron a carga dos datos, de forma suficiente e razoada.

2. Os boletíns xerados desde o 1 de xaneiro de 2004 ata a entrada en vigor desta normativa:

a) Os xestores das zonas de abastecemento que subministren máis de 1.000 m³ por día deberán ter introducidos os datos correspondentes ao ano 2004 relativos á calidade da auga de consumo antes do 1 de xullo de 2005.

b) Os xestores das zonas de abastecemento que subministren entre 100 e 1.000 m³ de auga por día deberán ter introducidos os datos correspondentes ao ano 2004 e 2005, como data límite, seis meses despois da notificación da infraestrutura, contando a partir da data de entrada en vigor desta disposición.

c) Os xestores das zonas de abastecemento que subministren menos de 100 m³ de auga por día deberán ter introducidos os datos correspondentes aos anos 2004, 2005 e 2006, como data límite, seis meses despois da notificación da infraestrutura, contando a partir da data de entrada en vigor desta disposición.

Décimo quinto. *Ficheiros de datos de carácter persoal.*—Os datos de carácter persoal rexeranse segundo o disposto na Orde do 21 de xullo de 1994 pola que se regulan os ficheiros de datos persoais do Ministerio de Sanidade e Consumo.

Décimo sexto. *Entrada en vigor.*—Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Madrid, 30 de maio de 2005.

SALGADO MÉNDEZ

XEFATURA DO ESTADO

9394 *LEI 8/2005, do 6 de xuño, para compatibilizar as pensións de invalidez na súa modalidade non contributiva co traballo remunerado.* («BOE» 135, do 7-6-2005.)

JUAN CARLOS I
REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A regulación actual dificulta a integración laboral dos discapacitados que perciben prestacións da Seguridade Social non contributivas por presentaren un grao de discapacidade igual ou superior ao 65 por 100, posto que a realización dunha actividade profesional lucrativa comporta, automaticamente, a redución da pensión non contributiva na mesma contía que a retribución obtida.

Esta regulación comporta que persoas discapacitadas que poderían acceder a algunha actividade remunerada, non o fagan cando esa remuneración sexa de baixa contía, posto que non existe compensación ningunha adicional polo feito de traballar e mesmo se corre o risco de perder a prestación, ao que se debe sumar o medo existente aos obstáculos que se poidan presentar para recuperar o momento de cesar no traballo retribuído, malia que o artigo 144 da Lei xeral da Seguridade Social establece a recuperación automática da pensión.

Esta dificultade, que comporta unha menor integración laboral das persoas con discapacidade, poderíase minimizar flexibilizando a penalización que, para os que xa están percibindo a pensión non contributiva, representa hoxe o exercicio dunha actividade lucrativa, de maneira que os perceptores destas pensións as puidesen compatibilizar cos ingresos do traballo, durante os catro anos seguintes ao inicio da actividade, ata o límite do indicador público de renda de efectos múltiples (IPREM). A partir do devandito límite, a prestación reducirase nunha cantidade igual ao 50 por 100 da renda percibida por encima de tal contía.

Aprovéitase a presente lei para eliminar a incompatibilidade establecida a partir do 1.º de xaneiro de 2004 entre a pensión de orfandade, nos supostos de orfo con 18 anos ou máis e incapacitado para todo traballo, e a asignación económica por fillo a cargo, coa idade indicada e un grao de minusvalidez igual ou superior ao 65 por 100. Coa nova regulación, que non supón incremento de custo ningún, dado que a incompatibilidade indicada non tiña efectos prácticos, tras a aprobación do Real decreto 364/2004, do 5 de marzo, de mellora das pensións de orfandade en favor de minusválidos, aténdese unha demanda unánime dos colectivos de persoas minusválidas, ao mesmo tempo que se dota o ordenamento da Seguridade Social dunha maior seguridade xurídica, de modo que as regras que regulen, dunha forma efectiva, a compatibilidade ou incompatibilidade das prestacións sociais públicas se conteñan en disposición con rango de lei.

Artigo único. *De modificación do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño.*

Un. Modifícase o punto 2 do artigo 145 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado

por Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, que queda redactado nos seguintes termos:

«As contías resultantes da aplicación do establecido no punto anterior deste artigo, calculadas en cómputo anual, reduciranse nun importe igual ao das rendas ou ingresos anuais de que, se é o caso, dispoña cada beneficiario, salvo o disposto no artigo 147.»

Dous. Engádesse un parágrafo segundo ao artigo 147 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado por Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, nos seguintes termos:

«No caso de persoas que con anterioridade ao inicio dunha actividade lucrativa viñesen percibindo pensión de invalidez na súa modalidade non contributiva, durante os catro anos seguintes ao inicio da actividade, a suma da contía da pensión de invalidez e dos ingresos obtidos pola actividade desenvolvida non poderán ser superiores, en cómputo anual, ao importe, tamén en cómputo anual, do indicador público de renda de efectos múltiples (IPREM) vixente en cada momento. En caso de exceder da devandita contía, minorarase o importe da pensión no 50 por 100 do exceso sen que, en ningún caso, a suma da pensión e dos ingresos poida superar 1,5 veces o indicador público de renda de efectos múltiples (IPREM). Esta redución non afectará o complemento previsto no punto 6 do artigo 145 desta lei.»

Disposición adicional única.

Modifícase o punto 3 do artigo 189 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado por Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, que queda redactado nos seguintes termos.

«3. A percepción das asignacións económicas por fillo minusválido a cargo, establecidas no punto 2, alíneas b) e c), do artigo 182 bis, será incompatible coa condición, por parte do fillo, de pensionista de invalidez ou xubilación na modalidade non contributiva.»

Disposición derogatoria única.

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao establecido na presente lei e, especialmente, o Real decreto 364/2004, do 5 de marzo, sobre mellora das pensións de orfandade en favor de minusválidos.

Disposición derradeira primeira.

Autorízase o Goberno a ditar cantas disposicións de aplicación e desenvolvemento da presente lei sexan necesarias.

Disposición derradeira segunda.

A presente lei entrará en vigor o día primeiro do mes seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 6 de xuño de 2005.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9395

LEI 9/2005, do 6 de xuño, para compatibilizar as pensións do seguro obrigatorio de vellez e invalidez (SOVI) coas pensións de viuvez do sistema da Seguridade Social. («BOE» 135, do 7-6-2005.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Os pasados 4 de febreiro de 2003 e 19 de febreiro de 2002 debateuse no Pleno do Congreso dos Deputados unha Proposición de Lei do Grupo Parlamentario Catalán (Convergència i Unió) relativa a compatibilizar as pensións do extinguido seguro obrigatorio de vellez e invalidez (SOVI) coas pensións de viuvez do sistema da Seguridade Social.

En ambas as ocasións a iniciativa foi rexeitada polo grupo maioritario, aínda que quedou demostrado a través das diversas intervencións dos voceiros dos grupos que a totalidade da Cámara, tanto aqueles grupos parlamentarios que se situaron a favor da toma en consideración da iniciativa como o grupo que a rexeitou, se mostraba favorable a encontrar solucións a esta situación discriminatoria e lamentaba que a devandita iniciativa non prosperase.

Neste mesmo sentido, durante a tramitación do proxecto de lei de medidas fiscais, administrativas e da orde social que acompañou os orzamentos xerais do Estado para o ano 2003, o grupo maioritario nesta Cámara reconeceu, de maneira explícita, que a situación dos pensionistas do SOVI era tamén unha preocupación do Goberno e que este levaba a cabo estudos sobre os custos económicos que se derivarían de compatibilizar estas pensións coas de viuvez. Existía, pois, unha clara vontade de encontrar unha solución ao devandito problema por razóns de solidariedade social e de necesidade.

Todo iso pon de manifesto a preocupación, sen dúbida xustificada, da Cámara e do Goberno, respecto a este tipo de pensións, as de máis reducida contía de todas as de carácter contributivo.

Por todo iso, e unha vez aprobados os orzamentos xerais do Estado para o ano 2003, o Grupo Parlamentario Catalán (Convergència i Unió) volve presentar esta proposición de lei, co obxecto de posibilitar un marco de debate, en sede parlamentaria, que permita eliminar a discriminación que recae sobre un numeroso colectivo de cidadáns e cidadás.

En efecto, as pensións do SOVI están suxeitas a un réxime de incompatibilidades moi estrito. Deste modo, as pensións do SOVI (vellez, invalidez e viuvez) son incompatibles entre si e con calquera outra pensión dos réximes que integran o sistema da Seguridade Social ou o réxime de clases pasivas. Isto significa que, cando nunha mesma persoa concorra o dereito a máis dunha de tales pensións, deberá optar pola que considere máis beneficiosa.

A xustificación á existencia do devandito réxime de incompatibilidade baséase no feito de que as pensións do SOVI só se reconecen para compensar o que non se poida acceder a outras pensións do sistema e calquera compatibilidade carecería de sentido.

Porén, non é menos certo que as pensións do SOVI son as máis baixas do noso sistema de protección social contributiva e que, tal como veñen afirmando diversos informes, desde mediados dos anos noventa se está configurando no noso país unha importante bolsa de pobreza formada por persoas maiores, principalmente mulleres.

Por todo iso, e por mor de avanzar na mellora do noso sistema de protección social, enténdese necesario flexibilizar o réxime de incompatibilidades a que están suxeitas as pensións SOVI. O seu carácter residual e o feito de